

stobu, moj Sbožniko!
schitko ta Duscha: ach!
wutorn me swjetnemu
Wefeluw ty, so wemni, o
Jesu! to Jenicžke by.

37. Wot Wufwe- czenja a Wuredže- nja teje Dusche a Czjela.

Prostwa.

309. To Czjelo zemny pores-
bacz zc.

Ta Duscha Krysta
wufwecz me, twój Duch
pšehšadž me do tebe; to
Czjelo, kotrež krawe-
šče, čini, so Duscha
strowa je.

2. Ta Woda, kotraž
bježesče, moj Jesu!
šKšiča wot tebe, ta me
na Duschi wučiši, so
bym ja smuty we Myšli.

3. Ton Pot wot twójho
Woblecža, čin, so ne-
pšhindu do Ssuda; twój
Kšič a twoje Wumre-

czje nech kojždym Czaju
pomha mi.

4. Ach, wuflysch me,
moj Jesu! we tebi
ššowam žylje šo; daj
bncž we twójich Kanach
mi, so Nepscheczal mi
neschodži.

5. Me we Sšmercži
tejšch sawołaj, a ktwojej
Prawizny me staj, šposchčž,
so ja ššymy Sšwjatymy
teži Kwalbu dawam wob-
stajnje.

310. O Jesu! Ššwjetlo ži-
wenja zc.

Ty ššekar by, kiž Stro-
wosz da, ty by ton Knes,
kiž schitko ma, ty rieschne
Czjelo wufweczisch a
ššwajnej Drastu wupn-
schisch:

2. Duž, Kneže Jesu,
proschu teže, na mojej
Duschi sahoj me, a wu-
čišž, schrož je necžiste,
pšches twójju Nadu čžiste
je.

3. Daj, Kneže! schitko
dobre mi, so nicžo Šte-
mā

5 5

mā